ANUL III.— Nr. 829. EDIȚIA A DOUA JOI, 16 MAI 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinĕtate* prin mandate postale
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc:
NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 15 Maĭ 1891

PAPUȘERIE

Parlamentarismul nostru, ca și toate instituțiile pe carĭ generația de la 1848 le-a întrodus în țara noastră, aŭ ajuns în mâna politicianilor palatiștĭ o parodie, o farsă, o păpușerie.

Incepênd cu sistemul electoral, care dă naștere parlamentuluĭ nostru și trecênd în revistă toate aparatele carĭ la un loc formează instituția parlamentară în țara noastră, peste tot aceeașĭ notă domină: parodia, farsa, păpușeria ridicolă și tristă.

Parlamentarism ar trebui să însemneze guvern reprezentativ, la care ia parte întreg poporul; la noĭ e o tristă parodie. Parlamentarismul nostru e bazat pe colegiĭ restrînse, în carĭ straturile populare nu încap.

Deputat, adică reprezentant al națiuneĭ, ar trebui să fie numaĭ acela care, recunoscut maĭ bine înzestrat de către un colegiŭ electoral, șĭ-ar lua misiunea de a lupta pentru realizarea unor ideĭ bine-făcătoare colegiuluĭ sĕŭ și țăreĭ întregĭ. Deputat ar trebui să fie un om cu ochiĭ deschișĭ și cu inima simțitoare pentru cele maĭ micĭ nevoĭ ale țăreĭ și paznic neadormit al drepturilor poporuluĭ care l'a ales.

La noĭ, cine e deputat? Toțĭ găgăuțiĭ, toate nulitățile, carĭ — în mare parte — nicĭ nu cunosc colegiile în carĭ sunt aleșĭ de politie; toțĭ *clienții*, a căror unică însușire este slugărnicia către guvern și Tron. Oamenĭ, carĭ nu cunosc niciĭ nevoile țăreĭ, nicĭ nu se îngrijesc de aspirațiile și drepturile poporuluĭ. Zelul și ardoarea lor parlamentară se istovesc pe tĕrĕmul restrîns al intereselor ministeriale saŭ personale și eĭ vor vota cu aceiașĭ liniște sufletească legile cele maĭ asupritoare, ca și rarele și abia la intervale marĭ răsăritele dispozițiunĭ favorabile poporuluĭ.

Să maĭ vorbim de dureroasa și înjositoarea parodie a alegerilor? Lucrul e prea vechiŭ și prea cunoscut de toată lumea. Operațiile electorale sunt totdauna încredințate pe mâinile unor oamenĭ carĭ n'aŭ nicĭ o sfială și nicĭ o rușine, ca Pake, Ghiță Mârzescu, Gogu Robescu și atâția alțĭ meșterĭ electoralĭ.

Să venim la activitatea parlamentară.

Clienții, ajunșĭ deputațĭ, (vorbim de Camera actuală) sunt instruițĭ în primele zile asupra moduluĭ cum aŭ să împiedice discuțiile libere și cum aŭ să facă tot ce va trebui guvernuluĭ.

Si atuncĭ se arată meritele fie-căruia. Atuncĭ rĕsar tipurile carĭ vor trece la nemurire și a căror cremă se compune din Filipache Corlătescu, Ionescu-Marcus, Burileanu, Jean de la Obor și încă vr'o câțĭ-va de acelaș calibru.

Aceștia vor da semnalul aplauselor, când va vorbi un bătrân din ceĭ trecuțĭ, carĭ ocupă banca ministerială; aceștia vor începe scandalurile, aceștia vor striga: *închiderea discuțieĭ! la vot! la ordine opoziția!* Iar ceata cea mare, turma cuvîntătoare a clienților de a doua mână, ca Langa, Corjescu, Zarifopol și restul, vor ține isonul.

Acesta va fi caracterul desbaterilor în Camera actuală, căcĭ guvernul e grăbit și majoritatea aleasă de dênsul are unica menire de a mărĭ presiunea la mașina parlamentară, pentru ca ministerul să treacă cât de repede pe calea periculoasă a desbaterilor.

In acest scop miniștriĭ aŭ alcătuit Regeluĭ un Mesagiu cât se poate de sec și de scurt și respunsul Camereĭ e și maĭ sec și maĭ scurt.

Unul este salutul despotuluĭ către supușiĭ sĕĭ, cel lalt este respunsul umilit și adînc plecat al unor supușĭ pe carĭ · favoarea regală i-a scos din întunerec și i-a pus acolo unde nu visaŭ să ajungă.

Ce să maĭ inzistăm mult asupra banalitățilorcuprinse în Mesagiul regal, orĭ în respunsul majorităţeĭ? Și unul și cel lalt nu însemnează nimic. E un schimb de lingușirĭ și de declarațiunĭ mincinoase. Nicĭ Regele nu iubește guvernul și Parlamentul, nicĭ aceștia nu'L iubesc de cât cu condiția de a'ĭ lăsa să trăiască.

Dar dacă în fond Mesagiul și respunsul nu însemnează de cât o formalitate stearpă, în cazul de față înse, ele sunt încă o dovadă de tendința ce aŭ guvernele reacționare—și cel de acum e cel maĭ reacționar—de a reduce parlamentarizmul la nimic, la un rol atât de meschin și de ridicol, în cât să nu maĭ fie nevoie de dînsul în țară, adică în sferele stăpânitoare.

Și cu toate acestea, când cine-va ar îndrăzni să afirme că guvernul actual este al palatuluĭ și nu al țăreĭ, ultimele fire de pĕr de pe capetele pleșe ale bĕtrînilor de la cârmă s'ar zburli și eĭ i-ar scoate ochiĭ cu fraze ca aceste: *guvern constituțional! partid istoric! Majoritate de două treimĭ, etc.*

Când în toată lumea civilizată suflă vîntul primăvăratec al deșteptăreĭ poporuluĭ, al intrăreĭ luĭ în viața politică prin lărgirea dreptuluĭ de vot,—la noĭ maĭ există guverne carĭ fac din parlamentarism o păpușerie, pentru a desfăta pe un Rege despot.

Și oamenii carĭ vĕd rĕul și simt rușinea uneĭ ast-fel de stărĭ de lucrurĭ, staŭ cu mâinele încrucișate și tac.

Până când? S.

TELEGRAME

ATENA, 14 Maĭ. — Marele duce George a plecat în Crimea, via Constantinopole.

CONSTANTINOPOL, 14 Maĭ. — Convențiunea poștală între Persia și Turcia s'a încheiat. D. Nelidoft a plecat astă seară spre întêmpinarea mareluĭ duce George, care va sosi Joĭ la Constantinopol, unde va sta două zile pe bordul luĭ Corniloff.

BUDAPESTA, 14 Maĭ. — Ministrul de finanțe a declarat că trebue să se ofere că chestiunea etalonuluĭ monetar va fi în curênd rezolvată; el va prezenta în curênd proiectele necesare; este important de a'șĭ procura cantitatea de aur de care e nevoie și ministrul profită pentru aceasta de orĭ-ce ocaziune. In momentul discuțiuneĭ pentru etalonul monetar se va putea agita de asemenea chestiunea uneĭ unitățĭ monetare maĭ micĭ.

LONDRA, 14 Maiŭ. — Casa Armstong declară că în timpul negocierilor pentru cumpărarea meliniteĭ Turpins a dat asigurarea că are deplin dreptul drept de a vinde. Guvernul francez a introdus de atuncĭ oare-carĭ îmbunătățirĭ de care Turpins nu avea cunoștință.

IQUIQUE, 14 Maiŭ. — Junta congresuluĭ a încheiat un tractat de amiciție cu Bolivia; cele două părțĭ aŭ decis pe lângă aceasta să intre în negocierĭ pentru neînțelegerile de graniță existânde.

SOFIA, 14 Maiŭ. — O societate care poartă numele S-ților Ciriliu și Metodiu s'a tormat pentru a veni în ajutorul școalelor și bisericilor bulgare de dincolo de granița bulgară. Se vor face subscripțiunĭ în tot principatul; la Sofia sumele strînse se urcă până acum la 12,000 francĭ.

PARIS, 14 Maĭ. — Comisiunea parlamentară a munceĭ a adoptat propunerea care interzice companiilor de transporturĭ de a face pe amploiațiĭ sĕĭ să lucreze maĭ mult de 12 ore pe zi.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul” cu Nr. 118?

Care este așezământul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Ziarul „Bucarest“

Rĕŭ face ziarul „Bucarest“ *că caută ceartă ziaruluĭ* „Adevĕrul.“

Aceasta o zic în interesul intimelor relațiunĭ ce există între mine și directorul organuluĭ liberal-conservator.

Extrag de pe prima pagină al numĕruluĭ 389 următoarele rêndurĭ care de sigur nu sunt scrise de D. C. G. Costa-Foru, dar a cărora rĕspundere nu poate privi de cât pe Domnia Sa.

Ziarul antidinastic *Adevĕrul*, care găsise de cuviință să apară—în semn de doliŭ — cu caractere albe pe fond negru, n'a avut de cât un succes de curiozitate și de vênzare cu numĕrul. Dar dacă se poate măguli de a fi adunat mulțĭ gologanĭ, el trebue să mărturisească că la aceasta se mărginește tot rezultatul campanieĭ sale.

Țara, după două-zecĭ și cincĭ de anĭ de regim constituțional, a înțeles în sfîrșit teoria subtilă a acesteĭ forme de guvernământ; el știe deja că miniștri singurĭ sunt respunzătorĭ și că Regele nu poate fi discutat și atacat câtă vreme el respectă Constituția.

Nu mĕ voiŭ opri la necuviințele înșirate în primul alineat și eșite dintr'o pană negustorească, căcĭ numaĭ un scrib mișel și murdar poate vorbi de gologanĭ, față cu adânca convicțiune ce am că 10 Maĭ este o zi nefastă în istoria noastră națională, o zi de doliŭ pentru poporul român.

In cât privește alineatul al doilea în care se susține teoria că Regele nu poate fi discutat și atacat, *sunt gata a primi lupta pe terenul discuțiuneĭ, însă numaĭ cu D. C. G. Costa-Foru, iar nu cu scribiĭ carĭ furnică în redacția Domnieĭ-Sale.* A. V. B.

ȘTIRI DIN SERBIA

BELGRAD, 14 Maĭ. — Cercurile bine informate asigură că de la expulsarea Regineĭ Natalia o adâncă indignare în contra guvernuluĭ și a Regențeĭ domnește chiar în sînul partiduluĭ guvernamental, dispozițiunile sunt rele maĭ cu seamă în potriva D-lor Pasicĭ și Giaia. Lumea este de asemenea foarte nemulțumită de impozitele care merg mereŭ crescênd.

Un consiliŭ de miniștri ținut ierĭ, a restabilit o înțelegere care se zice că este aparentă. Conversiunea și cele-lalte proiecte financiare ale D-luĭ Vuicĭ, carĭ formaŭ scopul călătorieĭ sale la Petersburg par părăsite în urma impresiunilor aduse de ministrul din streinătate. Ceia ce explică și pentru ce D. Vuicĭ a renunțat de a merge la Berlin, care trebuia să fie centrul acestor operațiunĭ.

D. Odobescu și studenții

In sala nouluĭ Ateneŭ pentru ședința festivă de adio a membrilor ligeĭ culturale, D. Odobescu s'a crezut dator să comită un discurs-conferință-apologie.

Cu limba atât de măestrită ce întrebuințează D. Odobescu, cu glasul sĕŭ atrăgĕtor, asemenĭ comiterĭ nu constituesc o crimă, ba din contra. La conferințile D-sale am consilia pe toată lumea să se ducă, căcĭ e unul din rariĭ vorbitorĭ de la noĭ carĭ știŭ cu tot dinadinsul să vorbească românește.

Erĭ însă, se vede că D. Odobescu împins prea departe de imaginația sa poetică, saŭ poate orbit de lampa ce în tot timpul cuvîntăreĭ sale îĭ învăluia cugetarea, a depășit marginile ce se impuneaŭ cuvîntăreĭ D-sale.

Așa dupe ce a vorbit de misiunea quasi-providențială pe care România o are în viitor, dupe ce ne face să vedem că fondarea ligeĭ este o manifestare vĕdită a esecuțiuneĭ misiuneĭ ce ne este rezervată, D-sa în loc de a se opri aci, făcênd un paralelism între Stefan cel Mare, Constantin Brâncoveanu și Carol I, găsește de cuviință să arunce injuriĭ tinerilor universitarĭ care împărtășesc ideĭ maĭ largĭ de cât naționalismul, și maĭ ales studenților universitarĭ care nu aŭ voit să participe la Jubileŭ. (?!) D-l Odobescu, care este și profesor de Archeologie la Universitate, în avêntul D-sale,—ne-ar veni să zicem slugarnic,—spune în plină ședință la Ateneŭ „Regele Carol care dupe o domnie glorioasă de 25 anĭ, *cel d'întâĭ* dintre suveranĭ s'a gândit prin o donațiune importantă să ajute la întărirea instrucțiuneĭ...“ Apoĭ așa să fie, D-le Profesor universitar? Ca să vezĭ cât te înșelĭ, nu e de nevoe să te trimitem prin țărĭ streine, dar aci la noĭ dute în deal la Cotrocenĭ și veĭ da D-ta descifrator de monumente, de un falnic monument datorit uneĭ falnice suverane române care pentru propășirea instrucțieĭ a pus-o curând la îndemâna acelora care pot maĭ greŭ să șĭ-o procure, la a orfanelor și la a săracelor.

Nu ne este drag a face o despicare de aproape a cuvîntăreĭ D-luĭ Odobescu, l'am ruga însă să cugete singur și serios dacă e în folosul ideĭ ce propagă, propășirea noastră culturală, pe de o parte insultele ce le aduce generoaseĭ noastre studențimĭ, care vede că în evoluția societăților se datorește mediuluĭ cosmic și celuĭ artificial, că din combinația acestor doĭ factorĭ societățile în genere și cea românească trebue să ia anume manifestărĭ; iar pe de alta laudele cu care acoperă pe Harpagonul nostru Inconat.

L'am ruga să fie maĭ la locul unde situația și capitalul D-sale intelectual îĭ impun să stea și dacă vr'o-dată găsește că e bine să dea consiliĭ tinerimeĭ, să nu'ĭ spuie *plecațĭ capetele căcĭ așa vețĭ merge înainte întru mulțumirea pântecelui ci tot-d'a-una „sursum corda.“*

GREVELE

PARIS, 14 Maĭ. — Consiliul municipal a însărcinat pe biuroul sĕŭ să mijlocească între compania omnibuzurilor și greviștĭ; douĭ dintre aceștia voind să oprească în timpul dimineţeĭ un omnibuz, aŭ fost aruncațĭ sub roate și rănițĭ de moarte,

PARIS, 14 Maĭ.—Consiliul de miniștriĭ a examinat chestiunea desființăriĭ concesiuniĭ companieĭ omnibusurilor în cazul când greva s'ar prelungi. 80 de arestărĭ s'a făcut în timpul dimineţeĭ.

Locuitoriĭ câtor-va mahalale aruncaŭ murdăriĭ asupra vizitiilor câtor-va omnibusurĭ carĭ încearcă să circule; greviștiĭ deshamă caiĭ saŭ silesc trăsurile să se întoarcă; s'aŭ întîmplat maĭ multe bătăĭ; un agent de poliție a fost lovit și trântit jos, sunt multe arestărĭ.

MADRID, 14 Maĭ. —Greviștiĭ aŭ produs turburărĭ la Coronia; gendarmeria a trebuit să tragă; sunt câțĭ-va rănițĭ.

NOUL TARIF FRANCEZ

PARIS, 14 Maĭ. — *Tariful Vămilor.* Camera a adoptat taxele următoare: 10 francĭ de 100 de kilo pentru boĭ vacĭ și taurĭ; 12 francĭ pentru vițeĭ; 15 fr. 50 pentru mieĭ. Aceste taxe s'aŭ fixat de comisiune. Ele sunt în cea maĭ mare parte maĭ ridicate de cât acelea ale guvernuluĭ. Camera a adoptat de asemenea taxele comisiuneĭ pentru vênaturĭ și păsărĭ.

PAPA ȘI CHESTIA SOCIALĂ

Dar pe dos. Și aceasta mĕ bucură. Nu că sunt un dușman al poporuluĭ muncitor, dar fiindcă chestia socială o dată rezolvată eŭ n'aș maĭ fi avut ce scrie și modestul meŭ salar s'ar fi dus draculuĭ. Orĭ c'așĭ fi fost silit să mĕ pun pe făcut poeziĭ și atuncĭ — vaĭ de sĕrmaniĭ meĭ cititorĭ¡

E decĭ un mare noroc pentru mine, dar maĭ cu seamă pentru cititoriĭ meĭ că problema cea maĭ complicată a fost încă odată deslegată — pentru a câta oară nu maĭ știŭ — dar ca totdauna iar pe dos.

Când auziĭ întîiașĭ dată — sunt maĭ multe lunĭ d'atuncĭ — că Papa se ocupă foarte serios cu deslegarea chestiuneĭ sociale, eŭ, nu Toma la patrat, esclamaiŭ cu mirare:

„Maĭ știĭ de unde sare iepurile?...“

Și iepurile a sărit într'adevĕr din grădina Vaticanuluĭ. Il am în mână sub forma uneĭ *„Enciclice papale în chestia uvrieră“* publicată alaltă-erĭ în ziarul *Germania* din Berlin, și unde ocupă — ducă-se pe pusti — 13 coloane!

Dumnezeule, treĭsprezece coloane de ziar! Redacția *Adevĕruluĭ* m'a invitat o dată să nu scriŭ articole maĭ lungĭ de cât cel mult de 2 coloane jumĕtate. Și cu toate acestea aceĭ carĭ m'aŭ citit știŭ foarte bine de câte orĭ am bătut câmpiĭ chiar în spațiul *restrîns* ce mi s'a pus la dispoziție.

Dar gândiți-vĕ la 13 coloane de plictiseală și vețĭ zice cu toțiĭ că față cu sfîntul scaun și cu locțiitorul luĭ Christos ce șade pe el, eŭ 's un înger în piele de om.

Până și — șira spinăreĭ mĕ doare de citit. De citit și de rîs. De rîs printre lacrămĭ, căcĭ deslegaren chestiuneĭ sociale a Papeĭ ar fi comică de n'ar fi tristă.

Dacă așĭ ști că n'ar fi în zadar, mĭ-aș da toată osteneala să fiŭ serios. In acest moment însă mĭ-e cu neputință și mi se pare chiar că Enciclica Capuluĭ bisericeĭ a fost de maĭ 'nainte predestinată a cădea jertfa dispozițieĭ mele de azĭ. A buneĭ și a releĭ dispozițiĭ, căcĭ banalitățile înșirate în cele 13 coloane mĭ-aŭ produs și durere de stomac... Norocul Papeĭ. Căcĭ de n'așĭ fi bine dispus și n'aș avea în acelașĭ timp durerĭ de burtă apoĭ ĭ-aș înșira Vaticanuluĭ toate crimele sale contra popoarelor, toate faptele sale revoltătoare, toate cruzimele sale, arderile pe

rug, escomunicările, blasfemiile, căcĭ de una sunt convins: cea maĭ neagră pagină n istoria omenireĭ o formează domnia pămênteascā a Bisericeĭ catolice.

Mie îmĭ vin lacrimile în ochĭ când 'mĭ aduc aminte câte ființe nevinovate, cât sânge a curs, câțĭ oamenĭ luminațĭ, câțĭ luptătorĭ pentru desrobirea omenireĭ aŭ căzut chiar până maĭ deună-zi — întîia jumĕtate a seculuĭ nostru — jertfa acesteĭ lipitorĭ, jertfa acestuĭ polip care cu brațele sale amenința odinioară să coprinză tot pămêntul...

Istoria celor maĭ culte țărĭ europene ne dovedește aceasta cu prisos; istoria celor maĭ culte țărĭ europene ne arată cât de grea și de uriașe a fost lupta anti-bisericească, lupta contra întunericuluĭ, contra fanatizmuluĭ religios împerecheiat cu cel maĭ odios despotizm. Citițĭ Istoria frumoaseĭ noastre surorĭ Italia unde mizerabila Domnie pămêntească a Papilor a lăsat urme neșterse pe spinarea nenorocituluĭ popor; Spania nicĭ azĭ nu s'a desmorțit încă... Citițĭ istoria reformelor religioase, a decretelor și edictelor și vĕ vețĭ întoarce fața ca și mine cu groază de la strigoiĭ Vaticanuluĭ.

M'ar duce prea departe a vorbi aicĭ de timpurile luĭ Huss și Luther; m'ar duce prea departe a descrie acum corupția Vaticanuluĭ. Voiŭ însă să povestesc cititorilor meĭ *numaĭ* vr'o douĕ fapte a douĭ criminalĭ ce aŭ stat cocoțațĭ pe Sf. Scaun, pentru ca eĭ să se convingă că limba omenească este prea sĕracă ca să poată stigmatiza Domnia cerească și pămênteascā a Romeĭ.

Papa Inocențiu al VIII-lea s'a tolănit pe Sf. Scaun în cel maĭ josnic și maĭ mare desfrîu și Istoria nu știe să povestească de dînsul de cât că a lăsat în urmă un numĕr *necrezut* de mare de copiĭ, că țiitoarele sale aŭ risipit cea maĭ mare parte din avutul bisericeĭ și că a introdus—*arderea vrăjitoarelor*.

Papa Alexandru al VI este „noțiunea rĕutățeĭ omeneștĭ.“ Și nu există nicĭ un viciŭ căruia să nu'ĭ se fie dedat. Ceĭ cincĭ copiĭ pe care ĭ-a făcut cu femeia publică *Rosa Vanuzza* compun renumita familie Borgia—renumită prin desfrîul și monstruositățile comise. Alexandru al VI îĭ învesti cu cele maĭ marĭ onorurĭ și demnitățĭ, toleră și ocroti revoltătoarele lor fapte și îĭ nimici saŭ îĭ ucise când nu se supuseră vointeĭ sale tiranice. In cele din urmă trăise cu propria sa fică Lucreția. după ce acesta își ucise pe rînd patru bărbațĭ. In serviciul sĕŭ Prea Sfînția Sa Papa Alexandru VI avea o întreagă armată de bandițĭ și de ucigașĭ și se servea la nevoĭe și singur de pumnal și de otravă. Muri, bênd din greșală otrava ce a pregătit'o pentru cardinaliĭ ce mormăiaŭ contra odioaselor sale fapte.

„Viclenia și forța brutală, amenințărĭ și afuriseniĭ, sperjurul și trădarea, otrava și pumnalul—toate, dar toate aŭ fost puse în practică pentru a stabili și întări a tot puternicia Romeĭ.“ Zice un bun catolic, *Robert Blum*,—un eroŭ german de la 48—care muri împușcat le Brigitinau.

Și moștenitoriĭ acestor monștri, care dacă nu maĭ fac azĭ ceea-ce aŭ făcut ceĭ-l'alțĭ în trecut apoĭ aceasta nu este nicĭ de cum meritul lor; moștenitoriĭ acestor monștri zic, care și astăzĭ întind osoasele lor brațe după putere și tiranie, vor să deslege chestiunea socială? Vor să desrobească omenirea suferindă? Vor să domnească libertatea pe pămênt? Vor să domnească frăția între oamenĭ? Vor lumină? Vor dreptate?

Nu, de o mie de orĭ nu!

Dacă este cine-va care a întinat memoria Mântuitoruluĭ; dacă este cine-va care a călcat în picioare preceptele sale; dacă este cine-va care ar fi restignit lumea întreagă de ĭ-ar fi fost cu putință—și toate acestea în numele Mântuitoruluĭ și a frumoaseĭ sale învĕțăturĭ—apoĭ este aceasta Roma sfântă, fățarnică și criminală!

Dar destul.

Uitasem că azĭ nu pot fi serios și că cele 13 coloane mĭ-aŭ produs cârceĭ.... Voiŭ încerca într'un apropiat numĕr o analiză calitativă a Encicliceĭ papale.

Cer-Negură.

CRONICĂ

Galantomia Regineĭ

Gentilele școlărițe
Din externat,—spun fără ură,—
Aŭ dăruit Regineĭ noastre
O prea frumoasă covertură.

—x—

Contribuit-aŭ împreună
Și-a cumpĕrat material,
Voind ca să aducă-omagiĭ
Acestuĭ jubileŭ regal.

—x—

Drept mulțumire Carmen Sylva,
Spre-a dovedi cât e gingașe,
A oferit la fie-care
O portocală și-o gogoașe!

Tradem.

INFORMAȚIUNI

Citim în *Timpul*:

Ierĭ dimineață, la 10 ore s'a întrunit liga pentru apĕrarea intereselor Moldoveĭ.

Eraŭ prezențĭ 7 membriĭ și anume D-niĭ: G. Mârzescu, Corjescu, Langa, Aslan, Zarifopol, Nicu Catargiu și Morțun.

S'a hotărît a se cere guvernuluĭ câte-va numirĭ de agențĭ electoralĭ în funcțiunile administrațiuneĭ și polițieĭ din Iașĭ. Asemenea în administrația așezămintelor Sf. Spiridon se va cere a se depărta D-l Constantiniu, avocat al acestor așezăminte, care e radical, spre a se înlocui cu un partizan al D-lor Aslan și Mârzescu.

S'a maĭ hotărît ca îndată după alegerile comunale din Iașĭ, să se prezinte membriĭ ligeĭ la membriĭ guvernuluĭ spre a'ĭ întreba carĭ puncte din programul ligeĭ Moldoveĭ eĭ sunt dispușĭ a susține.

In privința alegerilor comunale, înțelegerea între grupurile carĭ se uniseră la alegerile legislative, va fi menținută.

Există însă neînțelegere pentru persoana care va fi aleasă primar.

Există douĭ competitorĭ pentru demnitatea de primar al Iașuluĭ: D-niĭ Langa și Aslan. Nicĭ unul din eĭ nevoind să cedeze, s'a hotărât ca majoritatea viitoruluĭ consiliŭ comunal să desemneze, fără prealabilă înțelegere, pe primarul orașuluĭ Iașĭ.

Iată la ce se reduce activitatea ligeĭ-Langa.

—✠—

Serbările Jubileuluĭ aŭ avut de efect, pe lângă multe altele, și folosul d'a se cunoaște carĭ dintre magistrațĭ sunt dinasticĭ și carĭ nu.

Ministrul de Justiție cu de la sine putere a transformat ziua de 11 Maĭ în serbare națională, dând ordin ca în acea zi să nu se judece procesele pendințĭ. Unele secțiunĭ de la curțile și tribunalele din Țară și chiar din Capitală aŭ înțeles ca înainte chiar de jubilare trebuia să dea curs pricinilor aflate înaintea lor și aŭ ținut ședință, alțiĭ însă atât aŭ așteptat și și-aŭ luat vacanța.

Toate bune, fie-care face cum crede și cum 'ĭ convine, dar noĭ ne permitem a întreba pe D. Ministru al Justițieĭ, cine va plăti cheltuelile de procedură, transport, etc. etc., ce înpricinațiĭ aŭ făcut de surda pentru că judecătoriĭ aŭ fost oprițĭ de la datoria lor spre a fi silițĭ să ia parte la mascarada Jubileuluĭ întocmită de Primarul Capitaleĭ?

—✠—

Astă-zĭ se începe la Facultatea de Drept examenile anuluĭ întîĭ și al patrulea.

—✠—

Consiliul de administrație al Bănceĭ Naționale se va întruni mâine, Joĭ, spre a fixa ziua alegereĭ unuĭ censor în locul decedatuluĭ I. C. Brătianu.

—✠—

Astă-zĭ se face la Rîmnicu-Sărat alegerea colegiuluĭ al doilea comunal.

—✠—

Citim în *Lupta*:

Ziarul englezesc *Standard* în numĕrul sĕŭ de Venerĭ 22 Maĭ, se ocupă de jubileul Regeluĭ Carol. El reamintește peripețiile venireĭ la tronul Românieĭ a principeluĭ Carol de Hohenzollern.

Organul lorduluĭ Salisbury spune că principele de Hohenzollern a venit în România în ajunul rezboiuluĭ austro-prusac.

Principele Carol a stat în Viena *incognito* treĭ zile. El s'a înscris la hotel sub numele de *Lehmann comerciant*, venit pentru a cumpĕra cărbunĭ pentru vapoare.

Ast-fel numaĭ a putut sta în Viena bravul nostru căpitan.

Se vor întreba uniĭ de ce principele Carol de Hohenzollern și-a ales profesiunea de comerciant? De pe atuncĭ se vedea decĭ, că el vine în România cu gândul de a face comerț și comerț face de 25 anĭ, nu de *cărbunĭ* însă, ci de *brânză*.

—✠—

D. căpitan Al. Blaramberg, prefectul de Tulcea, se află în Capitală. D-sa a venit spre a raporta Ministeruluĭ de interne, succesul pe care l'a avut în urmărirea luĭ Licinsky.

Maĭ multe gazde și tovarășĭ de aĭ redutabiluluĭ bandit aŭ fost prinșĭ și dațĭ pe mâna justițieĭ.

D. Blaramberg speră să pună mâna cât de curênd și pe Licinsky.

—✠—

Toțĭ Domniĭ membriĭ aĭ societățeĭ pentru învĕțătura poporuluĭ român, sunt rugațĭ a se întruni la 26 Maiŭ, ora 2 p. m., în localul societățeĭ de lângă biserica S-ta Ecaterina, spre a'șĭ da votul în privința comptuluĭ de gestiune pe exercițiul 1890-91, precum și pentru a se face preînoirea Comitetuluĭ și Consiliuluĭ de administrație ale societățeĭ.

—✠—

Vaporul Frederic Max în care era Regina Serbieĭ a sosit Sâmbătă pe la orele 5 și jumĕtate p. m. de la Turnu-Severin la Galațĭ și a acostat la cheiul de la Bursă.

Consulul Rusieĭ, Romanenco, prefectul județuluĭ, polițaiul și un numĕr de notabilĭ aĭ orașuluĭ și un imens public o așteptaŭ la debarcader, Regina însă nu s'a arătat.

Consulul Rusieĭ, prefectul județuluĭ și polițaiul aŭ intrat în vapor și după ce consulul i-a prezentat pe prefectul județuluĭ, acesta s'a retras, rĕmâind consulul Rusieĭ.

La orele 9 cupeul consulatuluĭ Rusieĭ a condus pe Regina la gară, acolo o aștepta un vagon de dormit ce a fost trimis din Bucureștĭ, și la 9 și jumĕtate a plecat cu trenul de Moldova pentru Iașĭ.

—✠—

Erĭ după amiază D. Pandele G. Silva, vechiŭ intern al spitalelor civile a susținut cu cel maĭ deplin succes teza sa de doctor în medicină. Subiectul tratat de noul doctor este unul din cele maĭ importante în arta obstetricală *asepsia* și *antisepsia*, și urăm D-luĭ Silva cele maĭ strălucite izbânzĭ în cariera ce și-a ales.

—✠—

Un cărutaș care mâna caiĭ în goana mare pe calea Victorieĭ, a fost dus imediat la secție. De ce nu se aplică aceiași corecțiune și la vizitii ciocoilor carĭ silesc mersul cailor în goana cea maĭ furioasă?

Lista de subscripțiune pentru ridicarea unuĭ monument național în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuțĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

VAGNER

NOROCUL

POVESTE

Intr'o țară săracă de pe malul măriĭ, trăia odată un moșneag cu doĭ feciorĭ. Pe cel maĭ mare îl chema Radu, pe cel maĭ mic Ion. Aceștia, împreună cu tatăl lor, prindeaŭ pește, pe care 'l vindeaŭ la niște negustorĭ ce treceaŭ pe acolo.

Radu era gânditor și tăcut—dese-orĭ el petrecea serile stând pe vre-o stâncă și privind marea—iar când zărea în depărtare corăbiile marĭ, atuncĭ se simțea cuprins de un dor de ducă, de dorul de a pleca cu ele în țările îndepărtate despre carĭ auzise povestindu-i-se atâtea istoriĭ. De multe orĭ îĭ trecuse prin minte să intre matelot în vre-una dintr'acele corăbiĭ, însă mila, de a lăsa pe tatăl sĕŭ și pe frate-sĕŭ singurĭ, îl împedica în tot-d'auna.

Ion din contra era vesel și zîmbitor.

Intr'o zi pe când pescuiaŭ cu toțiĭ în largul măriĭ, se stârni o furtună îngrozitoare. Niște valurĭ marĭ cât munțiĭ amenințaŭ să înghită luntrea cu ceĭ 3 pescarĭ—și nicĭ n'apucă s'ajungă la țărm, când iată că se răsturnă. Moșneagul se lupta greŭ cu valurile și cu ajutorul celor 2 feciorĭ, scăpase cu viață. Dar după zăcere de o lună, moșneagul muri.

Murind le zise: dragiĭ meĭ, vĕ mulțumesc că m'ațĭ îngrijit și că nu m'ațĭ lăsat singur la bĕtrânețe—simt c'am să mor—după moartea mea voĭ nu maĭ avețĭ pentru ce trăi în aceste locurĭ. Sunțeĭ tinerĭ, voinicĭ—depărtați-vĕ de aceastā mare și așezați-vĕ în vre un sat... Na-vă acest inel pe care mi l'a lăsat și mie bunica voastră, și când vețĭ ajunge în vre un oraș saŭ sat—dați-l de-a dura și dacă se va întoarce îndărăt la picioarele voastre, n'avețĭ ce căta acolo — luați-l și mergețĭ înainte; iar dacă se va opri dinaintea uneĭ case, asta înseamă că unul din voĭ își va găsi norocul acolo!

Ce-o să se întâmple cu cel-l'alt, muribundul bĕtrân nu spuse nimica.

Feciorii l'aŭ îngropat, aŭ vîndut tot ce aveaŭ: căsuța, mreaja și luntrea și aŭ pornit să caute norocul. Aŭ umblat și mult și bine, aŭ străbătut multe orașe și sate, dar de câte orĭ aruncaŭ inelul, de atâtea orĭ se întorcea la picioarele lor.

Intr'una din zile, pe la asfințitul soareluĭ ajunseră într'un sat mic. Cum aŭ intrat în sat și aŭ dat inelul de-a dura—inelul a început să se rostogolească până se opri în fața uneĭ case marĭ, înconjurată de o livadă frumoasă. In fața caseĭ, ședea o fetiță cu ochiĭ blânzĭ și veselĭ. Fetița ridică inelul și-l dădu frateluĭ celuĭ maĭ mic, întrebându-l ce caută.

— Noroc, răspunse Ion.

Copila zîmbi și plecă. Frațiĭ aŭ intrat în casă — acolo aŭ dat de o bĕtrînă — aceasta cum îĭ vĕzu, îĭ întrebă: voițĭ să intrațĭ argațĭ la noĭ? venițĭ după mine — și'ĭ conduse în altă odae unde era un bĕtrîn. Când îĭ vede el așa de voinicĭ și veselĭ — unde îĭ poftește să ia loc pe lavița de lângă perete, îĭ tocmește, le spune cum să lucreze pământul și să îngrijască vitele și pe lângă leafă le făgădueşte a patra parte din venit.

Frațiĭ primesc, și ast-fel se stabilesc în sat la moș Nichifor.

Dimineața lucraŭ pământul și la amiază se întorceaŭ acasă unde stăteaŭ la masă cu stăpâniĭ. In capul meseĭ sta bĕtrînul Nichifor, la dreapta bĕtrîna luĭ nevastă, aĭ căreĭ ochĭ veselĭ păreaŭ că vorbesc tuturor: ah: fițĭ bunĭ, pe lume e așa de bine să trăeștĭ—la stânga sta Ilenuța, acea copilă pe care frațiĭ o întâlniseră în fața caseĭ, alĕturea ședea fratele sĕŭ Gheorghe care înveselea toată compania cu glumele luĭ. In zilele de sĕrbătoare se făcea horă la care lua parte toțĭ flăcăi și fetele din sat. Lăutariĭ cântaŭ, iar ceĭ-l'alțĭ jucaŭ. Cât de veselĭ eraŭ atuncĭ toțĭ. Bĕtrîniĭ se uitaŭ la zburdalnica tinerețe și ochiĭ lor par'că ziceaŭ: Vedețĭ cât de vesel și bine e pe lume.

Duminecă cu toțiĭ se strîngeaŭ la biserică, acolo preotul le făcea predica: că viața e un dar dumnezeesc dat tuturor și că acel care e bun, e iubit de toțĭ și e fericit.

Oare viața să fie în adevĕr fericirea gândea Ion fratele cel mic—dar, rar i se întâmpla luĭ să gândească—maĭ des se uita în ochiĭ Ilenuțiĭ și'ĭ se părea că acolo șade fericirea luĭ. Când aș avea eŭ banĭ, zicea el, ce lesne aș cumpĕra o livadă ca a luĭ moș Nichifor, ce de grabă i-aș spune:

— Dă'mĭ pe Ilenuța... și cât am fi de fericițĭ; și mereŭ își bătea capul cum să capete baniĭ.

Intr'o zi pe când Ion se gătea să se ducă la biserică, Ilenuța îl vede și'ĭ zice:

— Ioane, tu n'aĭ purtat nicĭ o dată panglicĭ la pălărie, ia-o pe asta — și'ĭ întinse o panglică roșie.

Cât de dispus și vesel a fost el atuncĭ. Tot ce'l înconjura, părea că'ĭ zice, aĭ să fiĭ fericit—aĭ să fiĭ fericit!

Altă-dată Ilenuța ĭ-a dăruit un trandafir—aș dori zise ea, ca viața ta să fie așa de frumoasă ca floarea asta.

Ion puse trandafirul într'un pahar cu apă, se uită la el cu mult drag și'ĭ părea că trandafirul îĭ spune: aĭ să fiĭ fericit, aĭ să fiĭ fericit!

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

(134)

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

XXXI

Pahar Plin

Obișnuința dependințeĭ, urîtul ce are cineva pentru o lucrare antipatică saŭ primejdioasă, acel fel de robie care ne zdrobește, unele servitutĭ cărora se supune mîndria maĭ întîĭ tremurînd și pe urmă cu resemnarea descurajată a dobitoculuĭ care reîncepe vecinica'ĭ brazdă, produc asupra firilor celor maĭ nalte și maĭ tarĭ un efect uimitor.

Nicĭ chiar firea cea maĭ mîndră nu rezistă.

Le ar trebui un curaj maĭ presus de puterea omenească, și cine se poate făli că 'l are?

Giovana era de natura diamantelor, însă diamantul chiar se lasă să fie redusă în pulbere și cedează unor atacurĭ.

Maĭ întîĭ ea se revoltase înpotriva existențeĭ pe care i-o făcuse o întâmplare nefastă.

Ea luptase cum puține femeĭ ar fi cutezat în locul eĭ.

Și pe urmă cedase. Se lăsase în voia curentuluĭ care o ducea.

Insă din ziua primeĭ sale căderĭ, din ziua primeĭ sale pete, Giovana trăise ca o materie inertă din care se desprinsese sufletul.

Nimenĭ nu putea să se laude că o posedase întreagă.

Trecând prin prea multe încercărĭ, ea abandona corpul sĕŭ veștejit de fatalitățile tinerețeĭ sale contactuluĭ mocirlelor prin care trecea, cu nepăsarea uneĭ mărfĭ aruncată din mână în mână, însă gîndul eĭ plana maĭ presus de aceste mizeriĭ cu speranța că într'o zi o să se scape de ele.

Cu dorința iar de a se descărca de ele, îndată ce povara va fi grea pentru oboseala eĭ.

Venise momentul.

Când ieși de la Teĭ era zdrobită.

Căzuse doborîtă subt cea din urmă catastrofă care se abătuse peste ea!

Işĭ găsise pe muma eĭ!

Totul îĭ spunea că George Dambert nu o înșela.

Perdeaua care 'ĭ acoperea trecutul se ridica de odată și printr'o derîdere a soarteĭ, destăinuirea asta, care ar fi trebuit s'o umple de bucurie, o făcea să scîrbească și maĭ tare tot trecutul eĭ.

Işĭ găsea pe muma eĭ și 'ĭ era interzis ca să se maĭ arate înaintea eĭ!

Așa credea cel puțin!

Nu putea să 'șĭ închipue că chiar muma eĭ va avea un suflet așa de mare și destul de generos ca să ierte acea injurie cumplită:

Că era amanta conteluĭ de Vaunoise!

Intîmplarea care se arătase așa de cumplită pentru ea, părăsită, copila pierdută, îĭ păstra culmea asta a nenorocireĭ.

Ea era amanta bărbatuluĭ mumi sale!

Fără știrea sa, negreșit!

Cu toate astea greșala era greșală!

Cum va putea ea de acum înainte să se uite în ochiĭ mami sale!

Ce mângîerĭ s'ar putea schimba între ele fără ca să nu'șĭ aducă aminte fiecare de lucrul acesta și să le despartă!

Dacă sînt pete pe carĭ poțĭ să le uițĭ, sînt altele care nu se pot șterge nicĭ odată.

Aceasta așa era,

Pe când se 'ntorcea în Paris în trăsura tatăluĭ sĕŭ, se gîndea astfel.

Lorenza pricepea așa de bine în cât nu cuteza ca să 'ĭ tulbure gîndurile.

In momentul când sosi careta în piața Steleĭ, dănțuitoarea spuse vizitiuluĭ:

— Pe bulevardul Haussmann, în fața prăvălieĭ Printemps.

Lorenza se plecă la urechia sori sale și o întrebă:

— Pentru ce acolo?

— Maĭ târziŭ... o să 'țĭ spun...

Trăsura se opri în locul indicat.

Stradele eraŭ aproape deșerte.

— Unde ne ducem? întrebă Lorenza.

— La locuința noastră veche.

— In strada Provence?

— E singura pe care o cunoaștem noĭ. Pricepĭ bine că nu am să maĭ calc în casa aceea.

Giovana nu cuteza să 'ĭ pomenească nicĭ măcar numele.

Casa crimeĭ!

— Cum vreĭ tu! zise Lorenza.

La ceasurile 2 dupe miezul nopțiĭ, trăgeaŭ clopotul la poarta unuĭ hotel ticălos din strada Provence unde fură primite îndată.

Eraŭ cunoscute fiindcă șezuseră acolo când veniseră în Paris.

Dormiră amîndoĕ într'un singur pat ca în vremea când eraŭ micuțe prin hanurile din Ungaria și din Polonia.

Când se deșteptară, Lorenza o întrebă:

— Crezĭ să fie adevĕrat ce țĭ s'a spus aseară, Giovano?

— Cine știe?

— Va să zică tu aĭ părințĭ bogațĭ?

— Eŭ știŭ că am o singură soră în lume și sora asta eștĭ tu, Renzo. Aș vrea să te vĕd fericită, prea fericită, fiindcă eștĭ bună și te iubesc.

Fu drăgăstoasă pentru dînsa, ca de obiceĭ, fiindcă tot d'auna era, ci cu o nuanță de întristare și de părere de rĕŭ, ca în zilele când eraŭ silite să se despartă.

Nicĭ odată nu se certaseră ele.

Prietenia asta devotată, întreagă, le susținea în suferințele lor.

La 10 ore se sculară.

Giovana se duse la teatrul Eden înainte de amiazĭ și în manierile eĭ nu se vĕzu nimic extraordinar.

Era ziua când trebuia să joace.

Giovana alterna cu o altă stea.

Dupe acea, se duse cu soră-sa și dejunară într'un restaurant aproape de teatrul gimnaziuluĭ, și dupe dejun duse pe Renza la Circul Noŭ, unde se ducea ea pentru exercițiĭ, și o așteptă în trăsură.

Aproape în fața Circuluĭ zări o farmacie și alergă înăuntru.

Eleviĭ și asistențiĭ sînt de obiceĭ îndatoritorĭ cu femeile frumoase.

— Ce dorește doamna?

Giovana se roși.

— Aș vrea laudanum, zise ea.

— Heĭ!

— Pentru ce vĕ mirațĭ? Eŭ sînt Roselli....

— Dănțuitoarea de la Eden?

— Da.

— Doamna are ordonanța?....

— Ce ordonanță?

— A unuĭ doctor.

— Pentru ce?

— Doamne este streină. Doamna nu știe că în Franța nu se dă otrăvurĭ fără rețetă.....

— A! asta 'ĭ prost lucru.

— Așa e.... însă....

(Va urma)

Altă-dată iarăşĭ, toamna pe când se culegea merile din livadă, Ilenuţa ĭĭ dădu un mĕr frumos zicêndu'ĭ: doresc ca mĕrul acesta să'ţĭ aducă fericirea şi mănâncă'l în sănătatea aceleia pe care o iubeştĭ, Ilenuţo, zise Ion, eŭ iubesc pe toţĭ oamenii, dar voiŭ mânca mĕrul în sănătatea aceleĭ pe care o iubesc maĭ mult.

El aduse mĕrul în casă, îl vîrî sub pernă—şi când adormise cu toţiĭ, la scos şi s'a uitat lung la dênsul. După aceia îl sĕrută şi se gândi: am să'l mănânc în sănătatea aceleĭ gingaşe copile pe care o iubesc maĭ presus de tot.

Da, zise o voce, n'aĭ prost gust— dar înainte de a mânca mĕrul, ia hîrleţul cu tine, mergĭ în livadă unde cresc ceĭ doĭ teĭ bĕtrînĭ, şi de acolo asvîrle'l, şi unde va cădea mărul, sapă şi veĭ găsi o comoară care te va face fericit.

Ion a luat mărul şi hîrleţul şi se duse în livadă la ceĭ doĭ teĭ, a căror ramurĭ se apropiaŭ aşa de mult unele de altele, par'că eraŭ cuprinse de dorul de a se îmbrăţişa. Asvârli mărul, care căzu drept între eĭ, săpă şi găsi acolo o lădiţă de banĭ. Atuncĭ luă banii, se întoarse înapoĭ în odae, sculă pe frate-sĕŭ Radu şi'ĭ zise: uite ce am găsit eŭ — de acuma înainte am banĭ — o să cumpĕr o livadă şi am să iaŭ pe Ilenuţa de nevastă.

A doua zi chiar, Ion îşĭ cumpĕră livadă, pămînt, pădure, vacĭ frumoase, oĭ şi un cal, se îmbrăcă în haine de serbătoare şi se îndreptă spre odaia luĭ Moş Nichifor.

Eŭ, acum, sînt bogat Moş Nichifor. Am pămînt de arat de ajuns, am livadă frumoasă. Dacă nu'mĭ veĭ da pe Ilenuţa de nevastă, sunt cel maĭ nefericit om de pe lume.

Ah! Ah! zise moş Nichifor, vreĭ să'mĭ ieĭ cel maĭ scump odor ce am — bine — dar să vedem ce spune Ilenuţa. Când moş Nichifor spuse Ilenuţeĭ gândul luĭ Ion, copila se făcu roşie, plecă ochiĭ în jos şi îngână un *da*.

Nunta lor a fost foarte veselă. După un an eĭ aveaŭ cel maĭ drăgălaş copil din lume. Toţĭ aĭ lor eraŭ veselĭ, toţĭ eraŭ dispuşĭ— numaĭ Radu nu lua parte la veselia lor.

El tot umbla gânditor şi trist, când toţĭ se adunaŭ în zilele de serbătorĭ ca să petreacă, Radu pleca departe şi se întorcea noaptea târziŭ.

Dese-orĭ îĭ zicea Ion: ascultă frate. De ce eştĭ în tot-d'auna trist şi gânditor? De ce nu vreĭ să fiĭ şi tu fericit ca mine? Iacă, vecinul nostru Filip are o copilă frumoasă, pe Marioara, ia-o de nevastă şi veĭ fi fericit.

— Nu, dragă frate. Eŭ nu voĭ fi fericit ca tine nicĭ-odată, nicĭ-odată. Multă lume duce viaţa ca tine — şi toţĭ sunt aşa de fericiţĭ. Dar nu toţĭ pot să se mulţumească cu această fericire.

Sunt oamenĭ pe carĭ un nu ştiŭ ce îĭ împinge către o viaţă nouă, necunoscută — şi ferice de acela care ascultă această puternică voce, şi nu se mulţumeşte cu puţin.

Trist şi gânditor Radu luă lumea în cap şi plecă din sat, puţine merinde şi inelul, moştenirea de la tată — iată tot ce luă dînsul din casă... Ajunse într'un codru.

In jurul luĭ domnea o tăcere adîncă, numaĭ arboriĭ din când în când clătinaŭ vîrfurile lor, iar inima i se bătea şi'ĭ şoptea mereŭ: *înainte, înainte!*

Cuprins de un dor Radu, 'şĭ aruncă privirea spre cer — şi atuncĭ vĕzu luna care de sus privind pământul, i se păru că'l întreabă:

Ce'ţĭ trebue ţie?

Ah! aş dori să sbor până la tine, să cercetez ce se petrece acolo, să mĕ suiŭ în stelele ce sclipesc sus şi apoĭ să mĕ întorc să spun oamenilor tot ce am vĕzut.

Se crapă de ziuă. Radu 'şĭ urmă calea. In drumu'ĭ arboriĭ parcă'l îndemnaŭ *tot înainte... înainte!*

Când arunca, unde-va în vre-un oraş orĭ sat inelul, acesta nu se oprea nicăirĭ. — Se vede că în călătorie e fericirea mea, zicea Radu zîmbind.

Se oprea din când în când în câte un oraş mare, locuit de oamenĭ învĕţaţĭ. Acolo el citi mult, studiă mult — şi odată cu ştiinţa, o linişte sufletească îĭ coprinse inima. In fine a devenit un om învĕţat — a studiat mult, a vĕzut mult, căcĭ a străbătut mărĭ şi ţărĭ. A umblat prin locurile pe carĭ le dorea el de pe stânca de lângă ţĕrmul mărıĭ, când era sărac.

A suferit multe neajunsurĭ ce e drept, dar şĭ-a maĭ potolit dorul inimeĭ sale iubitoare de bine.

Orĭ cât de puţin am făcut — spunea el — totuşĭ am reuşit să îndrumez pe oamenĭ pe o cale maĭ bună către dragostea bineluĭ şi iubirea frăţească.

Când ajunse la adâncĭ bĕtrîneţe, aproape toţĭ îl cunoşteaŭ şi stimaŭ — şi când eşea din casă răzimându-se pe cârja sa, oamenii ce-l întîlneaŭ în drum, îl salutaŭ cu iubire şi recunoştinţă.

— Iată, ziceaŭ aceştĭ oamenĭ, bunul nostru Radu.

Iar bĕtrînul se închina cu drag la toţĭ zicêndu-le:

Vĕ mulţumesc fraţilor că nu asvârliţĭ în mine cu pietre şi noroĭ, cum aţĭ asvârlit altă dată în aceĭ carĭ aŭ îndrăznit să meargă înaintea voastră cu dorinţa de a vĕ face bine şi a vĕ aduce fericire.

Intr'una din zile pe când şedea la fereastră citind într'o carte — cu fruntea rezemată pe masă şi gândindu-se la tainele natureĭ, la fericirea generaţiilor carĭ vin — de o dată o lumină sclipi dinaintea ochilor luĭ — oameniĭ aŭ alergat la dênsul, el era mort.

Poporul întreg aflând despre moartea luĭ Radu veni la înmormîntarea sa, căcĭ acela care a murit 'şĭ-a jertfit viaţa pentru fericirea altora.

— Sĕrmanul, zise o femee — el n'a avut nicĭ părinţĭ, nicĭ fraţĭ, nicĭ rude — a fost tot-d'auna singur.

— Nu-ĭ adevĕrat, zise un bătrân, care ascultase vorbele femeiĭ. El a avut o familie mare şi întinsă. Noĭ toţĭ am fost fii şi fraţiĭ luĭ.

El a fost fratele cel mare — cu facla în mână le-a luminat calea nouă şi lumeĭ întregĭ. A fost ruda noastră şi bucuria noastră era bucuria luĭ, fericirea luĭ era fericirea noastră.

Şi înţeleptul bătrân îngenuche împreună cu tot poporul dinaintea rĕmăşiţelor mortuare zicênd:

— *Ferice de oamenii ca aceştia!!*

(Amicul Copiilor).

NOUL MERS AL TRENURILOR

Cu începere de Lunĭ 20 Maĭ a. c. mersul trenurilor căilor ferate s'a modificat după cum urmează:

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Păşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — **Accelerat**, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Păşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim, din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra (0) 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3,32 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra (0) 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s.— **Fulgerul** pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăseştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d. — *De persoane* din Bucurdştĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 10,45 d. şi 7,20 s. persoane.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 15 Maĭ 1891

Şedinţa se deschide la orele 1 şi 15 m. sub preşedinţa D-luĭ Colonel Roznovanu.

Prezenţĭ 112 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. *G. Vernescu* depune bugetul general şi un proiect de lege pentru desfiinţarea taxeĭ de 5 la sută asupra salariilor funcţionarilor.

D. *M. Ţoni* roagă Camera să ia de urgenţă în discuţie proiectul sĕŭ pentru înfiinţarea docurilor din Iaşĭ.

Urgenţa se admite.

D. *Lascar Catargiu* se asociază la aceasta şi, în acelaş timp, roagă Camera să ia în desbaterea secţiilor modificarea unor articole din legea telegrafo-poştală.

Se admite.

D. *C. Popovicĭ* depune douĕ petiţiĭ ale locuitorilor din comunele Rădăşenĭ şi Baia din judeţul Suceava.

D. *Alex. Catargiu* anunţă o interpelare asupra neaplicăreĭ legeĭ vînzăreĭ bunurilor.

D. *Voinov* întreabă pe ministrul cultelor pentru ce nu plăteşte pe profesoriĭ claseĭ divizionare de la liceul din Focşanĭ.

D. *N. Fleva* întreabă dacă este adevĕrat că primariĭ aduşĭ în Bucureştĭ pentru jubileŭ, aŭ fost puşĭ de Pake să iscălească o hârtie în alb şi că uniĭ, necăpătênd esplicaţiĭ asupra scopuluĭ acestor semnăturĭ, aŭ refuzat să iscălească.

D. *Dumitru Brătianu* declară că optează pentru călegiul al 2-lea de deputaţĭ din Prahova.

Camera, după ce decide ca discuţia Mesagiuluĭ să înceapă mâine, trece în secţiunĭ la orele 2.

CUTIA CU SCRISORI

Domnule Director,

Maĭ multe gazete oficioase din Capitală aŭ publicat o notiţă prin care se afirmă că studenţiĭ de la ştiinţele politice aŭ defilat la mascarada poliţienească de la 10 Maĭ şi în urmă ar fi trimis o delegaţiune la Palat, spre a aduce Mareluĭ Căpitan omagiile lor de devotament cu ocaziunea aniversăreĭ a 25 anĭ de domnie.

Sunt autorizat să afirm categoric că studenţiĭ acesteĭ şcolĭ, în număr de vre-o 200, s'aŭ abţinut cu desăvîrşire de la petrecerea regală, conform cu atitudinea păstrată de colegiĭ noştriĭ de la celalte facultăţĭ.

O tinerime cultă şi inteligentă nu putea face alt-fel. Trebuia odată să dovedim că acea ce s'a făcut la 10 Maĭ este o mascaradă din cele maĭ scârboase, graţie căror păpuşeriĭ se satisfac ambiţiunile uneĭ Regalităţĭ, corupătorĭ şi imorale.

De astă dată ne-am ridicat cu putere în contra comediilor de iarmaroc, şi în contra a tot ce crierul unuĭ Pake poate inventa ca panoramă ridiculă.

Aceasta este cea maĭ nimerită lovitură ce se poate da târâtorilor care trăesc din pomana Regală. Vĕ salut.

I. Protopopescu.

Ultime Informaţii

Secţiunile Cameреĭ s'aŭ ocupat azĭ cu creditul pentru fortificaţiĭ şi cu proiectul pentru modificarea unor articole din legea asupra poziţieĭ ofiţerilor.

—✱—

Aflăm cu multă părere de rĕŭ că uniĭ vînzĕtorĭ de ziare din judeţe îşĭ permit a vinde cu preţurĭ îndoite şi chiar împătrite *Adevĕrul*, aşa s'a întâmplat chiar în Iaşĭ, în lipsa D-lor fraţĭ Şaraga şi E. I. Brumer, corespondenţiĭ noştri.

Rugăm stăruitor pe toţĭ cititoriĭ noştri cu numĕrul să nu plătească foaia noastră nicăirĭ şi sub nicĭ un cuvênt maĭ mult de 10 banĭ, Semnalându-ne pe aceĭ care abuzează spre a le retrage foile noastre.

In acelaş timp rugăm pe proprietariĭ chioşcurilor din Iaşĭ să dea afară pe pungaşiĭ de la acele chioşcurĭ.

—✱—

Am primit statutele societăţeĭ de ajutor reciproc a lucrătorilor tipografĭ din Iaşĭ *Albina*. Ele sunt concepute în spiritul de clasă al muncitorilor. Incă un semn îmbucurător ce 'l daŭ lucrătoriĭ tipografĭ înţelegându'şĭ interesele.

Din parte-ne le urăm cel maĭ deplin succes.

—✱—

Astă-zĭ Senatul a început a discuta în secţiunĭ afacerea donaţiuneĭ coloneluluĭ Alcaz, cel cu fabrica de postav.

—✱—

Mâine seară, Joĭ, 16 Maiŭ, în sala Nouluĭ Ateneŭ, va avea loc concertul D-reĭ Maria Sani (Assan) cu concursul maĭ multor artiştĭ de valoare din capitală.

—✱—

D-nu Dimitrie Brătianu a refuzat mandatul de senator al col. II de Ilfov, optând pentru acela de deputat al aceluiaşĭ colegiŭ din Prahova.

—✱—

D-nu ministru de finanţe a depus azĭ pe biuroul Camereĭ proectul de lege pentru desfiinţarea taxeĭ de 5 la sută asupra salariilor funcţionarilor.

—✱—

Camera va începe mâine discuţia asupra respunsuluĭ la mesagiŭ.

—✱—

Fericirile curg pe capul... agenţilor electoralĭ aĭ ligeĭ Langa.

Aŭ sosit în Capitală vestiţiĭ I. Morariu, şeful bandelor de bătăuşĭ de la alegerile trecute, A. Vasiliu, cunoscutul spion, şi alte tacâmurĭ de acelaş calibru, cărora marele sindic Mârzescu le-a promis slujbe.

Acesta aleargă pe la toate ministerele ca să cerşească lefurĭ pentru agenţiĭ sĕĭ.

—✱—

Gh. Mârzescu, care nu maĭ ştie cum să astupe gura agenţilor electoralĭ, cărora le-a promis marea cu sarea, întâlnind azĭ la Cameră pe D. Dimitrie Alexandrescu, secretarul general al Ministeruluĭ de justiţie, a început să'l roage pe toate tonurile ca să dea o slujbă unuĭ agent.

D. Alexandrescu, de spirit ca totd'a-una, ĭ-a respuns:

— *Dragul meŭ, eŭ nu sunt Regele. Numaĭ El iscăleşte decretele. Roagă-te decĭ de M. Sa.*

Bravo coane Ghiţă!

—✱—

Senatul a votat cu 41 voturĭ contra 9, indigenatul D-luĭ P. Veron din Brăila.

Senatul a făcut un act de dreptate.

—✱—

D. G. Constantinescu-Rîm, profesor la gimnaziul din Bêrlad, ş'a tipărit într'o broşură douĕ conferinţe publice ţinute la Ateneul din Bêrlad, „despre Românii transcarpatinĭ.“

—✱—

Consiliul comunal al Capitaleĭ se va întruni mâine seară spre a rezolva maĭ multe chestiunĭ. Tot atuncĭ e vorba să se aleagă şi un ajutor de Primar în locul D-luĭ Râmniceanu. Până acum se vorbeşte că va fi ales D. Serafim.

—✱—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Bănceĭ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	87—
5% Imprumutul comunal (1883)	96 3/4
5% Imprumutul comunal (1890)	95 1/4
5% Scris. funciare urbane	97 1/4
5% Scris. funciare rurale	100 3/4
5% Renta amortisabilă	99 1/2
5% Scris. urbane de Iaşĭ	87—

ULTIME TELEGRAME

PARIS, 15 Maiŭ.—O învoială s'a semnat între administratoriĭ companieĭ de omnibusurĭ şi amploiaţiĭ sĕĭ. Această învoială sancţionează principiul reîntegrăreĭ amploiaţilor revocaţĭ, recunoaşterea sindicatuluĭ şi fixarea munceĭ la 12 ore.

Greva s'a terminat.

LONDRA, 15 Maĭ.—*Times* desminte din sorginte autentică ştirea privitoare la un proiect de căsătorie între Ţareviciul şi o principesă din Muntenegru.

DUNKERQUE, 15 Maiŭ.—In urma exploziuneĭ unuĭ rezesvoriŭ de petroliŭ ce s'a întîmplat ierĭ la uzina Le Clon la Coudkerque, şapte case vecine aŭ fost incendiate şi zece persoane, din carĭ doĭ copiĭ, aŭ dispărut în flacărĭ. Locuitoriĭ fugeaŭ disperaţĭ. Sunt numeroşĭ răniţĭ. Soldaţiĭ şi pompieriĭ aŭ alergat spre a combate incendiul care continua.

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orșova. . .	Sâmb. 4^{30} p.m.	Lunĭ 4^{30} p.m.	Joĭ 4^{30} p.m.
« Severin . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8_{40} «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{15} «
« Gruia . . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Calafat . .	Dum. 12^{30} a.m.	Marț. 12^{30} «	Vin. 12_{30} a.m.
« Widdin . .	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1_{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet . .	« 6^{35} «	« 6 «	« 6_{35} «
« Rahova . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopolĭ . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Măgurele .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea .	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12_{50} »
« Șiștov . . .	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1_{30} «
« Ruaciuk . .	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4_{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia .	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5_{15} «
« Oltenița . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Călărașĭ (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Silistria . .	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Ostrov . .	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârșova . .	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiț.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
în Brăila . . .	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4^{30} «
« Galațĭ . . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

CURSE IN SUS:

Dela Galațĭ . . .	Marțĭ 9 a.m.	Joĭ 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila . . .	« 10_{24} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Gura-Ialomiț.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2_{20} p.m.
« Hârșova . .	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda .	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov . .	« 9 «	« 6_{44} «	« 9_{44} «
« Călărașĭ (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Silistria . .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Oltenița . .	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Lunĭ 2_{30} a.m.
« Turtukaia .	« 2_{45} «	« 2_{44} «	« 2_{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10_{40} «	« 10_{40} «
« Rusciuk . .	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11_{30} «
« Șiștov . . .	« 2_{45} p.m.	« 2_{45} «	« 2_{44} p.m.
« Zimnicea .	« 3_{15} «	« 3_{15} p.m.	« 3_{14} «
« Măgurele .	« 5_{40} «	« 5_{40} «	« 5_{40} «
« Nicopolĭ . .	« 5_{50} «	« 5_{50} «	« 5_{50} «
« Corabia . .	« 7_{40} «	« 7_{40} «	« 7_{40} «
« Rahova . .	« 10_{25} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Bechet . .	« 10_{40} «	« 10_{40} «	« 11_{40} «
« Lompalanca	Joĭ 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marțĭ 4 a.m.
« Widdin . .	« 6_{45} «	« 6_{45} «	« 6_{44} «
« Calafat . .	« 7^{15} «	« 7_{15} «	« 7_{14} «
« Gruia . . .	« 10 »	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{14} «
« Brsa-Palanca,	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m
în Severin . .	« 2^{30} «	« 2_{30} «	« 2_{30} «
Dela Severin . .	« 3^{30} «	« 3_{30} «	« 3_{30} «

Cursele vaporuluĭ local între Galați-Reni-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS :
Dela Galațĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail : Marțĭ, Joĭ și Duminica la 8 ore dimineața.

PORNIRE IN SUS :
De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galațĭ : Mercurĭ, Vinerĭ și Lunĭ la 8 ore dimineața.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

Bucureștĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.